

[Ole Henriksen]

Jeg vil gerne sige til hr. Erhard Jakobsen, at det ikke bare er journalisterne, der formidler, at nyhederne går ud i æteren, der er også andre grupper, der skal tages i ed i hele det spil, der rides op, og som i øvrigt er et kendt forsøg på at få politiseret hele den virksomhed, der hedder Danmarks Radio, og få lagt ansvarsområdet herind. Det er klart, at det vil vi afvise også i dette tilfælde.

Vi kan heller ikke gå ind for det foreliggende forslag fra det konservative folkeparti. Der gives ingen anvisninger på, hvordan man skal føre det ud i livet, når man opfordrer regeringen til at sikre en normal nyhedsformidling, og jeg tror også, at der her ligesom under den foregående debat er tale om, at man på en eller anden måde vil stramme ind. Jeg tror ikke, man vil besætte Radiohuset med militær eller på anden måde, man kunne også skyde en journalist hver morgen ved daggry, indtil de gik i æteren igen. Jeg ved ikke, hvilke midler man efterhånden vil tage i anvendelse for at få løst disse konflikter, men det afgørende er, at man har lavet sine egne aftaler ude i Radiohuset, og de aftaler indgås nu altså én gang bedst mellem de parter, som er berørt i en konfliktsituation. I det øjeblik, tredjepart blander sig i det, kan det næsten kun blive dårligere. Hvis man ønsker at blande sig politisk i dette, risikerer man slet ikke at få nogen nødtjeneste. Jeg mener, det er en håndsrækning fra journalisterne side, at man får den nødtjeneste, og vi skal såmænd nok betids blive varslet om Barsebäckulykker eller andre ting over radioen, dér tror jeg ikke man har problemer. Derfor skal man ikke røre ved ledelsesstrukturen i Danmarks Radio, det tjener intet formål.

Men jeg vil gerne høre – nu drejer det sig jo både om det konservative folkepartis forslag og en snert af den forespørgselsdebat, som vi alligevel ikke får – hvad det konservative folkeparti selv har gjort i radiatorådet i anledning af nødtjenesten. De konservative sidder jo selv i ledelsen derinde, i programrådet, og jeg forstår, at også CD er repræsenteret i programrådet. Det ville være interessant at vide, hvordan man har løst sine egne problemer ved at gøre sig gældende i radiatorådet; dér, hvor beslutningerne tages.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Hr. Erhard Jakobsen sagde vist, at han ikke ville spille vores tid til ud på aftenen med behandling af den næste forespørgsel, det vil jeg kalde selverkendelse.

Men hvad angår det foreliggende dagsordenspunkt, nemlig beslutningsforslag nr. B 102, kommer det vel ikke som en overraskelse, at heller ikke kommunisterne kan medvirke til gennemførelsen heraf. Hvad henvisningen til radioens meningsmonopol angår, kan jeg i denne forbindelse ikke lade være med at minde om, at der netop i vort land er andre og ikke mindre indflydelsesrige meningsmonopoler, der for befolkningen udvælger, udformer og serverer de nyheder, der må sendes ud.

Som det fremgår af ministerens bemærkninger, foreligger der en aftale, som sikrer nødudsendelser, mens der aktioneres, og såvel medarbejderne som driftsledelsen er tilfredse med denne aftale. Den konflikt, som nok danner baggrund for forslaget fremsættelse, gav vist ikke anledning til, at befolkningen blev unddraget oplysninger, der ikke udmærket kunne afvente konflikten afslutning; jeg vil bede forslagsstilleren komme med blot tre eksempler på nyheder, vi gik glip af eller skulle vente nogle dage på at få serveret. Men uanset om det lykkes for ordføreren for forslagsstillerne at komme med sådanne eksempler, vil vi som sagt ikke kunne støtte forslaget.

Til slut vil jeg understrege, hvor få gange det egentlig sker, at medarbejderne føler sig foranlediget til at reagere med konflikt. Burde man ikke fra forslagsstillerens side snare være med til at skabe sådanne løn- og arbejdsvilkår på Danmarks Radio, at der slet ikke var grundlag for en afbrydelse af nyhedsstrømmen fra radio og TV, noget, man fra forslagsstillerens side åbenbart ikke mener vi kan leve foruden?

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke hr. Erhard Jakobsen, fordi den programsatte forespørgsel tages tilbage. Jeg tror, vi inden for rammerne af denne behandling hver for sig har mulighed for at gøre de bemærkninger, vi skal.

Selv med god vilje kan jeg dårligt stemme for det konservative forslag, som det foreligger, for det er for upræcist til, at man rigtig ved, hvad det egentlig er, man stemmer for,